

314

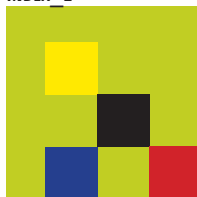

EL BUTLLETÍ

UNIÓ EXCURSIONISTA DE VIC abril/maig/juny 2021

ÍNDEX

ÍNDEX 2

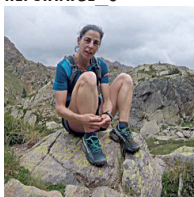

EDITORIAL 3

Vocabulari de la UEVIC

REPORTATGE 5

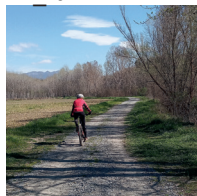
Els Tresmils catalans
Nonstop

CICLOTURISME 12

Holanda en bicicleta

BTT 19

Repte "volta a la
Plana"

100 ANYS 24

1921

AQUÍ, ARA I AHIR 25

L'estany blau

LA FOTO 26

EL LLIBRE 27

NOTÍCIES 28

AGENDA 31

Equip de redacció:

- Joan Conill (Cap de redacció)
- Marta Parés
- Lluís Santanach

Col·laboren en aquest número:

Ona Castellsagué: Reportatge
Guillem Plans i Oriol Torrents: Reportatges
ciclisme i BTT
Albert Baucells: Aquí, ara i ahir
Jordi Glagada: El Llibre

Casa Galadies
Carrer de la Riera, 22
08500 VIC
Tel. 93 885 51 20
unioexcursionistavic.org

Disseny i impressió
Pla Valldaura Disseny SCP Dipòsit legal B-20.126-95

Portada
L'Ona Castellsagué dalt la Pica d'Estats
Pol Castellsagué: Foto

Tot el que s'expressa en els articles del BUTLLETÍ és responsabilitat dels seus autors

Imprès en paper 100% reciclat i ecològic i tintes vegetals

Vocabulari de la Unió

Presidir

- v tr* 1. Dirigir les deliberacions, els treballs d'una assemblea, d'una junta, d'un tribunal, etc.
2. Ésser al cap d'una societat, d'una associació, etc.

Aquesta és la meva primera editorial d'un butlletí de la Unió Excursionista de Vic i no us enganyo si us dic que em genera vertigen.

Vertigen per escriure l'editorial i vertigen pel significat del verb amb el que començo una sèrie que m'imagino, com el nou vocabulari de la Unió.

Llegeixo al diccionari que "presidir" és dirigir els treballs i deliberacions d'un grup. És una responsabilitat que em fa respecte però tinc la tranquil·litat que a la nostra entitat "dirigir" és, fonamentalment, un acte col·lectiu on la JUNTA és tant important o més important que la figura capdavantera.

La freda definició del diccionari em diu que "presidir" també és estar al cap d'una associació i aquest és el meu cas. M'heu escollit per dirigir i ésser la cap d'UN GRAN EQUIP, 21 persones joves diverses il·lusionades i motivades que han acceptat compartir un seguit de reptes durant els propers 4 anys.

Quan a l'anterior mandat, encapçalat per en Jaume Anglada, vàrem iniciar el treball que vàrem batejar com "El present i el Futur de la Unió" es va obrir un procés de reflexió que va començar amb la junta i es va estendre als socis, als tècnics i als joves de l'entitat.

Ens va enriquir com a individus i com a col·lectiu, i ens va permetre detectar les fortaleeses de l'entitat, les oportunitats i les debilitats.

De les conclusions d'aquest procés n'ha sortit un llistat de reptes i l'agenda per aquests pròxims 4 anys. Són el nostre FULL DE RUTA i el compromís que hem assumit és el de posar en marxa les propostes sorgides d'aquest procés de reflexió col·lectiva.

Un dels temes més presents als debats va ser la necessitat de rejuvenir l'entitat i incorporar als joves en la presa de decisions de la direcció. En aquesta junta ja n'hi ha 5. Ells i elles són el relleu de l'entitat, el futur i són la força, i celebren veure com assumeixen aquests compromisos.

Als debats també es va parlar de la necessitat d'obrir-nos als socis, potenciar les activitats socials i ser més inclusius. Estic convençuda que l'entrada a la junta de

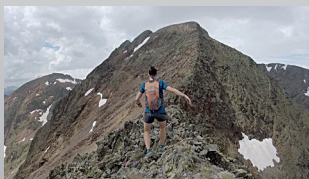
No vull passar de llarg davant d'un dels trets definitoris d'aquesta junta: el pes de les dones.

12 membres nous ens ajudarà a incorporar noves mirades i avançar en aquests reptes. No vull passar de llarg davant d'un dels trets definitoris d'aquesta junta: el pes de les dones. Encara no som un grup totalment paritari però per primer cop hi ha 9 dones en un grup de 21 persones. Aquesta presència del gènere femení hauria de ser una situació normalitzada a la nostra societat i és bo que una entitat com la nostra en sigui exemple. Els canvis no haurien de suposar perdre l'essència ni les fortaleeses d'una entitat amb 110 anys d'història i per això és bo que no les oblidem. Som una entitat arrelada a la ciutat on vàrem néixer i d'on som referent esportiu i cultural, una entitat solvent amb una escola esportiva que atrau joves i famílies i els connecta amb la muntanya, però també som una Unió capaç d'organitzar esdeveniments com l'Olla de Núria o la Matagalls-Vic que esperem recuperar aquest any.

Socis i sòcies, us animo apropar-vos a l'entitat, a participar en les diferents activitats i ajudar-nos a SEGUIR FENT CRÉIXER LA UNIÓN.

Núria Macià i Casanovas
Presidenta de la Unió Excursionista de Vic

REPORTATGE

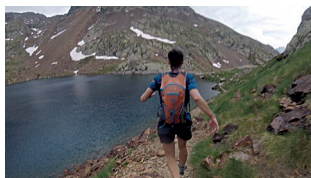
**ELS TRESMILS CATALANS
«NONSTOP»**

Dalt el Pic del Sotllo (3.073 m).

Baixant del Sotllo per les congestes de neu.

Davallant de la zona de la "Pica" passant per l'estany d'Estats.

Breu parada tècnica abans del tram de BTT.

Inspira't, emociona't, vola, viu intensament!

Des de ben petita que l'esport ha estat un gran pilar a la meua vida. Una motivació present ja des dels cinc anys, que encara avui en dia m'acompanya amb més força que mai encarant-se cada vegada més cap a les activitats al medi natural. Així doncs, queda clar, que la meua trajectòria acadèmica, laboral i personal està marcada per l'activitat física i els valors que aquesta transmet.

Soc sòcia de la Unió Excursionista de Vic, graduada en CAFE amb Màster d'EF i guia de mitja muntanya; també he estat professora de la UVic, coordinadora de l'Escola Esportiva de l'entitat i entrenadora del grup de curses de muntanya de l'entitat «Lluna Plena». Actualment soc bombera de Barcelona.

La meua situació personal (durant l'exigent preparació d'oposicions) d'aturada de tota activitat i també de les competi-

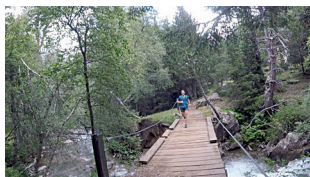
cions esportives, em demanava més que mai tenir reptes on poder fixar un objectiu. És aquí quan neix la idea de realitzar tots els tresmils de Catalunya sense parar i connectant-los amb bicicleta. Perquè, el més interessant dels projectes és que no saps mai del cert si els podràs assolir i com a repte personal, preparar-los a consciència i amb l'estratègia adequada, era tant o més important que fer-los.

L'objectiu em motivava i la nul·la activitat competitiva em donava força flexibilitat en quant a dates per a realitzar-la. A més, el repte també em permetria fer visible i demostrar que l'esport no tan sols són les competicions i les curses preestablertes, sinó també el somni que hom fa néixer, li dóna forma, el prepara rigorosament i finalment el porta a terme. Calia doncs, pensar l'estratègia per fer-lo, quadrar la logística del «timing» i el material; crear

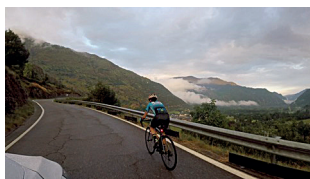
els tracks i evitar perills innecessaris. Era essencial també, elaborar la millor ruta tenint en compte, per exemple, que les parts més exposades d'alta muntanya no fossin de nit, quadrar l'equip de suport i acompanyament en els trams més complicats i un llarg etcètera de detalls que no pots deixar escapar. Tot això va requerir una planificació única ben emocionant dies abans del repte, la qual calia pensar molt bé per trobar-te amb els mínims imprevistos que podrien complicar molt les coses.

Finalment, després de diverses opcions analitzades, vaig apostar per l'estratègia següent:

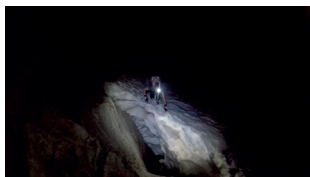
Un divendres al migdia, amb en Pol vam pujar des d'Àreu fins a l'aparcament de la Molinassa (proper al refugi de la Vall Ferrera) amb cotxe i una BTT a dins (que més tard necessitaria). Després de 4 hores i mitja, havíem culminat els 6 tresmils de la zona de la Pica d'Estats (21 km i 2.100 m positius), sentint-nos àgils, ràpids i amb molta energia i escapant-nos com per art de màgia d'una prometedora tempesta. Canviant les vambes per la BTT vaig encadenar l'enllaç cap al Molières: de l'aparcament de la Pica fins a Llavorsí amb bici de muntanya, on m'esperava en Xevi amb la furgoneta d'assistència. Després d'una breu parada tècnica per canviar d'equipació i menjar una mica, vaig enfilar cap el Port de la Bonaigua, aquest cop amb bicicleta de carretera, on ja de nit i amb fred parava per abrigar-me i sopar. Després de baixar cap a Viella i seguir per la N-230 en direcció sud, cap a 2 quarts de dues de la matinada arribava a la boca sud del túnel de Viella, després

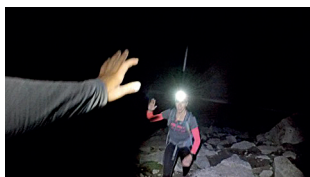
Arribant al refugi de la Vall Ferrera.

Pujant el port de la Bonaigua amb la "bici" de carretera.

La pujada nocturna al Molières.

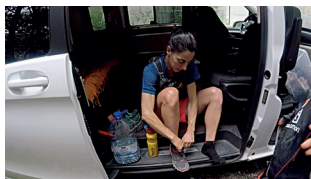
L'arribada al Tuc de Molières (3.010 m).

Progressant per la cresta del Comaloformo (3.029 m).

Baixant del Besiberri Nord (3.008 m).

Recuperant-se a la furgoneta abans d'encarar l'últim cim.

Baixant del Punta Alta de Comalesbienes (3.014 m.)

d'haver fet poc més d'un centenar de quilòmetres amb bicicleta i uns 2.000 m positius més.

Aquí iniciava la pujada al Molières, un cim sense complicacions tècniques, motiu pel qual vaig planificar fer-lo de nit. Acompanyada novament d'en Pol, cap a les 2 h de la matinada començàvem l'ascens amb frontal que no vam apagar fins arribar novament a la furgoneta, on el sol començava a despuntar entre les muntanyes i donava sortida a un nou dia d'activitat al Pirineu (18 km i 1.400 m positius). El cansament se'm començava a apoderar, però encara quedava la zona més complexa del repte, els Besiberri, i sabia que hi havia d'anar amb bones condicions. Així que vaig decidir dormir 20 minuts abans d'iniciar aquesta tercera part de muntanya.

Ja de dia, cap a les 7 del matí i després d'un bon esmorzar, encarem, també amb l'incansable Pol, l'ascens cap al Besiberri Sud des de la boca sud del túnel de Vielha. Crestegem fins al Comaloformo, on per primera vegada ens trobem ja a una multitud d'excursionistes compartint els plaers de la muntanya, tot abandonant l'agradable solitud que ens havia acompanyat des de l'inici del repte. Superant diverses congestes de neu, però amb ritmes força més lents, arribem al Besiberri Nord, que té una grimpada final força exposada. De nou agraeixo moltíssim l'acompanyament d'en Pol especialment en aquest cim ja que les meves capacitats, començaven a veure's limitades per la fatiga acumulada. Fem cim cap a la una del migdia, el cel amenaçava tempesta altre cop i encara ens quedava la Punta Alta de Comalesbienes.

No veia clar que poguéssim seguir amb el repte, jo estava realment cansada i amb força mal als genolls; em costava fixar la vista i concentrar-me, a més de necessitar menjar un plat consistent. Vam estar 7 hores i mitja per fer aquests últims 3 cims (22 km i 2.000 m positius), que era força més temps del que havia previst. Davant aquesta situació, vam decidir baixar a la Presa de Cavallers on en Xevi ens esperava amb la furgoneta i allà, amb la panxa plena, valoràrem de nou la situació. Mentre omplíem «dipòsits», un ruixat de tarda refrescava el temps, però una

En aquests moments qualsevol suport emocional dels companys t'encomana forces per seguir endavant tot i l'esgotament i les ganes de plegar.

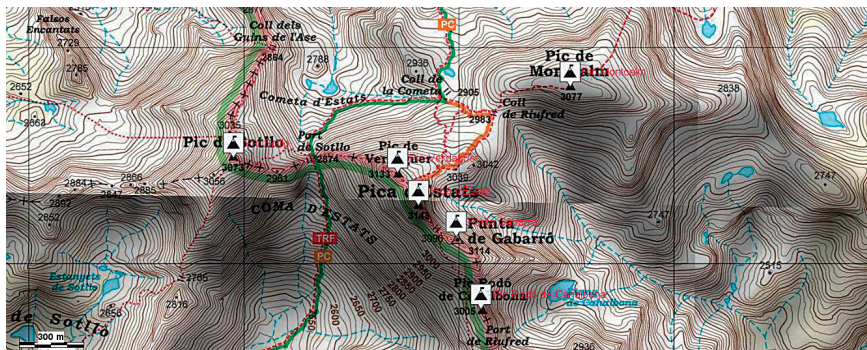
hora més tard reiniciàvem l'activitat per encarar l'últim cim, la Punta Alta de Comalesbienes. En Xevi es va animar a acompanyar-nos durant la primera hora de pujada i és que en aquests moments qualsevol suport emocional dels companys t'encomana forces per seguir endavant tot i l'esgotament i les ganes de plegar. Cap a les 7 de la tarda feiem cim amb en Pol (17 km i 1.400 m positius més), mentre veiem pondre's el sol per les crestes dels Besiberri que havíem pujat unes hores abans i ens abraçàvem celebrant la culminació dels 11 cims en mode «NonStop». Revalorant la situació, vam decidir baixar cap al refugi Ventosa i Calvell perquè la baixada era menys tècnica i més prudent, tot i saber que estàvem

fent una volta, que per mi se'm va ser eterna. Els genolls em feien molt mal, les cames em feien figa i em sentia exhausta. Faltada d'energia i forces, notava que ja no podia fer una passa més, però ja només em quedava l'últim esforç de baixar fins a la Presa de Cavallers.

Després de molta paciència i força de voluntat, de nou amb els frontals oberts, vam arribar a la presa pels vols de les 11 del vespre on en Xevi ens esperava molt il·lusionat amb el sopar a punt, sent poc conscient del que acabava de fer, però molt emocionada d'haver superat el repte. Va ser en aquell moment, quan vaig valorar el suport humà que vaig tenir en tot moment, mentre compartíem plegats aquell somni fet realitat.

El més bonic d'aquests projectes personals és que tot està sota la teva determinació, no hi ha res fet, ni organitzat; per aquest motiu cal ser molt rigorós amb les decisions que es prenen. I tenir clar que sense el suport dels companys, la coordinació i el treball en equip, aquest somni no hagués estat possible, perquè sols, som incapaços d'abastar la immensitat del que fem.

Espero que reptes com aquest, serveixin per il·lusionar i motivar a esportistes per a seguir entrenant encara que no hi hagi curses ni competicions i a crear nous projectes engrescadors. Al final, el que és més important, és gaudir de les hores que passem cada dia fent activitat física i esport i trobar plaer en l'esforç, la constància i l'autosuperació!

Sector de la Pica d'Estats.

Sector del Molieres.

Sector dels Besiberis.

L' exigent massís dels Besiberri

Fitxa tècnica:

Els onze cims assolits:

- 1) Pic Rodó de Canalbona
- 2) Punta Gabarró
- 3) Pica d'Estats
- 4) Pic Verdaguer
- 5) Montcalm
- 6) Pic del Sotllo
- 7) Tuc de Molières
- 8) Besiberri Sud
- 9) Comaloorno
- 10) Besiberri Nord
- 11) Punta Alta de Comalesbienes

- Kms totals: 185
- Desnivell total acumulat: 8.908 m +
- Temps: 32 h 21 min
- A peu: 80 km i 6.900 m+ aprox.
- En BTT i bici de carretera:
105 km i 2.000 m+ aprox.
- Dates de realització: Del divendres 10-7-2020
al migdia al dissabte 11-7-2020 a la nit.
- Suports: Pol Castellsagué i Xevi Valls

Ona Castellsagué - Vic

CICLOTURISME

HOLANDA EN BICICLETA
Volta al mar d'Ijssel

Pedallant pels amplis pòlders amb el vent de cara.

Viatjar en bicicleta és una bona manera de conèixer els països i sobretot els seus habitants, ja que facilita un contacte molt directe amb la seva gent. Holanda, país on l'ús d'aquest mitjà de dues rodes existeix des de molt abans de la Segona Guerra Mundial, n'és el paradís i ens espera amb una xarxa de més de trenta-set mil quilòmetres de carrils bici.

Aquesta immensa xarxa ofereix la possibilitat de dur a terme una gran diversitat de rutes: lineals, circulars, més curtes, més llargues però, per sobre de totes, en destaca una, la volta al mar d'Ijssel o Zuiderzee.

Aquest periple és molt variat, amb zones de més baixa densitat de població com Frísia, a la part nord del recorregut, i zones més poblades com Amsterdam, on podrem fer-hi una curta estada. Entrar

en bicicleta en una ciutat de prop d'un milió d'habitants amb tota la tranquil·litat, sense haver de compartir en cap moment cap via amb vehicles de motor, va ser una grata sorpresa i una experiència que difícilment es pot repetir en altres ciutats del món. Al llarg d'aquesta ruta passarem per carrils bici a tocar del mar, lluitarem contra el vent travessant amplis pòlders, compartirem carreteres tranquil·les amb altres vehicles i, fins i tot, viatjarem en vaixell per creuar el mar d'Ijssel, experiència realment agradable, sobretot per la quitsalla, i que trencarà per una estona el pedalar amb les bicicletes.

Al ser una volta circular, es pot començar des de molts punts diferents però vam escollir la ciutat de Kampen per dos motius. Per una banda, per raons logístiques, ja que Kampen disposa de càmping i això

La possibilitat de pluja és sempre present i cal portar la càrrega ben protegida.

ens facilitava poder arribar el dia abans, muntar bicicletes i alforges amb espai i tranquil·litat i poder deixar la furgoneta al pàrquing tots els dies que vam fer la ruta. I, per altra banda, el segon motiu és que començar en aquest punt ens permetia equilibrar el recorregut i fer tres jornades de ruta abans d'arribar a Amsterdam. D'aquesta manera, fèiem una parada a l'equador de la ruta per visitar la ciutat, descansar una mica de bicicleta i rentar roba.

En resum, doncs, la ruta consta de nou dies, dels quals set son jornades en bicicleta i dos de parada a Amsterdam. La distància total recorreguda és aproximadament de 350 quilòmetres, 25 dels quals són en vaixell. Això fa una mitjana aproximada de 45 a 50 quilòmetres per jornada.

Existeixen multitud d'agències de viatges que organitzen aquesta i altres rutes, amb la possibilitat de llogar bicicletes o contractar el servei de transport d'equipatge.

Existeix una alternativa una mica més econòmica: la xarxa d'allotjaments amics dels ciclistes Vrienden op de fiets amb preus un xic més ajustats.

En el nostre cas vam portar les nostres pròpies bicicletes i vam organitzar la ruta nosaltres mateixos reservant els allotjaments i portant els equipatges amb alforges. D'aquesta manera, l'estalvi econòmic és important ja que, lloguer de bicis a part, la contractació del servei d'una agència per fer aquesta ruta pot arribar a costar al voltant de mil euros per persona.

La travessa en vaixell d'Enkhuizen a Stavoren, és una bona opció per ajustar el recorregut i no arribar al gran dic del nord.

Informació pràctica

Els mesos d'estiu son els més recomanables a l'hora de fer aquesta ruta ja que tindrem més hores de sol, temperatures més agradables i el temps més estable. Malgrat això, prepareu-vos per la possibilitat de trobar dies plujosos i freds i, sobretot, tingueu paciència amb el vent. Per això és indispensable anar proveïts amb pantalons i jaqueta impermeable.

No obstant, cal tenir en compte que, fer la ruta en aquesta època de l'any, comportarà trobar més massificació, sobretot a la capital i més dificultats per trobar allotjament.

El ferm al llarg de la ruta és majoritàriament asfalt exceptuant algun curt tram de terra compactada. Es recomana muntar pneumàtics prims a les bicicletes. Aquesta ruta ha estat feta per dues persones adultes i dues nenes de 8 i 11 anys. El número de jornades es pot escurçar o allargar en funció de les condicions del grup.

Si es vol prescindir del vaixell i allargar la ruta al nord pel gran dic de tancament (que estava en obres l'agost de 2019, quan vam fer la ruta) cal tenir present que el traçat transcorre en paral·lel a la carretera, molt transitada i exposada al vent.

L'allotjament a Holanda és, en general, car. A part dels molts Bed&Breakfast que es poden trobar al llarg de la ruta, amb preus que oscil·len entre 100 i 160 euros per a quatre persones, existeix una alternativa una mica més econòmica: la xarxa d'allotjaments amics dels ciclistes Vrienden op de fiets amb preus un xic més ajustats. Tots els allotjaments faciliten algun espai on guardar les bicicletes durant l'estada.

Finalment, és molt recomanable portar un o més cadenats per lligar les bicicletes quan fem alguna parada per visitar llocs d'interès. A Holanda, i sobretot a Amsterdam, també roben bicicletes!

Els molins i els canals són presents pràcticament durant tota la ruta.

LA RUTA PER ETAPES

Primera etapa - Kampen-Harderwijk

Distància recorreguda: 45 km

Punts d'interès: Elburg, Molí de Duif, Harderwijk

Senyalització: ruta LF23

Allotjament: B&B Onder de Dekens

Segona etapa - Harderwijk-Laren

Distància recorreguda: 38 km

Pobles i punts d'interès: Spakenburg, Emdijk (haurem de creuar el canal amb transbordador), Laren.

Senyalització: seguirem els indicadors de la ruta LF23 però els deixarem temporalment per arribar a Laren on tenim l'allotjament. El final d'aquesta etapa es recomana fer-lo a Huizen, sempre i quan es trobi allotjament.

Allotjament: B&B The Livingrooms Laren

Tercera etapa - Laren-Amsterdam

Distància recorreguda: 38 km

Punts d'interès: Huizen, Naarden (poble fortificat sobre planta en forma d'estrella dissenyada per Vauban, enginyer militar francès), Muiden.

Senyalització: seguirem els indicadors de la ruta LF23 fins a Amsterdam on els deixem per entrar a la ciutat i dirigir-nos a l'allotjament.

Allotjament: Alberg-hotel A&O Amsterdam Zuidoost. Ambient familiar i econòmic però allunyat del centre, on els allotjaments poden arribar a doblar el preu. La línia de metro és molt propera i venen els mateixos bitllets a la recepció. Cal portar un bon cademat per lligar les bicicletes ja que, malgrat disposen d'un gran magatzem exterior de fusta tancat amb clau, ells mateixos recomanen deixar-les lligades.

El carrils són habitualment asfaltats o de terra compactada.

Quarta etapa - Amsterdam-Volendam

Distància recorreguda: 46 km

Punts d'interès: Amsterdam, Monnickendam, Volendam, Edam.

Senyalització: ruta LF21

Allotjament: B&B DV Groep de Volendam. Aquest allotjament va ser l'únic de tota la ruta que no disposava d'espai on guardar les bicicletes.

Cinquena etapa - Volendam-Bovenkarspel

Distància recorreguda: 43 km

Punts d'interès: Hoorn, Molí Molenwiek de Bovenkarspel.

Senyalització: ruta LF21

Allotjament: Hotel Het Roode Hert

Sisena etapa - Bovenkarspel-Ossenzijl

Distància recorreguda: 78 km (25 km en transbordador)

Punts d'interès: Enkhuizen (on prenem el transbordador, 66 euros), Stavoren, Lemmer.

Senyalització: ruta LF21/LF22

Allotjament: Recreatiecentrum de Kluit

Setena etapa - Ossenzijl-Kampen

Distància recorreguda: 48 km

Punts d'interès: Kalenberg, Blokzijl, Zwartsluis.

Senyalització: ruta LF22

Adreces d'interès

<https://zuidzerzeecycling.nl>

<https://www.hollandcyclingroutes.com>

<https://www.vriendenopdefiets.nl/en>

<http://www.noodweercentrale.nl/en>

Tracks gps

Primera etapa: <https://ca.wikiloc.com/rutes-cicloturisme/netherlands-nederland-holanda-ijsselmeer-bike-tour-stage-1-kampen-harderwijk-40775543>

Segona etapa: <https://ca.wikiloc.com/rutes-cicloturisme/netherlands-nederland-holanda-ijsselmeer-bike-tour-stage-2-harderwijk-laren-40775883>

Tercera etapa: <https://ca.wikiloc.com/rutes-cicloturisme/netherlands-nederland-holanda-ijsselmeer-bike-tour-stage-3-laren-amsterdam-40776105>

Quarta etapa: <https://ca.wikiloc.com/rutes-cicloturisme/netherlands-nederland-holanda-ijsselmeer-bike-tour-stage-4-amsterdam-edam-40776254>

Cinquena etapa: <https://ca.wikiloc.com/rutes-cicloturisme/netherlands-nederland-holanda-holanda-ijsselmeer-bike-tour-stage-5-edam-bovenkarspel-gpx-40777808>

Sisena etapa: <https://ca.wikiloc.com/rutes-cicloturisme/netherlands-nederland-holanda-ijsselmeer-bike-tour-stage-6-bovenkarspel-ossenrijl-gpx-40787458>

Setena etapa: <https://ca.wikiloc.com/rutes-cicloturisme/netherlands-nederland-holanda-ijsselmeer-bike-tour-stage-7-ossenrijl-kampen-40788380>

Track sencer: <https://ca.wikiloc.com/rutes-cicloturisme/netherlands-nederland-holanda-ijsselmeer-bike-tour-2019-full-track-40789272>

Guillem Plans - Vic

BTT

REPTE "VOLTA A LA PLANA"

Travessant el Ter poc abans d'arribar a Torelló.

Un dels trams del sender GR-210 (Vora Ter).

La comarca d'Osona, és una de les comarques de la Catalunya Central amb uns dels paisatges més atractius pels amants de la BTT.

Les serralades i turons de la depressió central, fan de preludi al gran altiplà del Lluçanès a la banda de ponent; els contraforts del Bisaura i el Collsacabra, franquegen amb les comarques veïnes del Ripollès i la Garrotxa en el vessant nord; el pantà de Sau i les carenes de llevant ens acosten als boscos de les Guílleries i tancant el cercle, les voreres del Montseny, juntament amb els cingles del Bertí que separen el pas del Congost, camí del Vallès.

Totes aquestes serralades que envolten la gran depressió central, estan plenes

d'atractives pujades amb miradors espectaculars que fan les delícies de ciclistes i d'excursionistes, sobretot quan per l'efecte de la inversió tèrmica a l'hivern, la popular boira hi fa de les seves, enmig de la gran plana central.

Aquesta gran plana central, pels forasters coneguda com La Plana de Vic, és sovint la gran oblidada pels ciclistes experimentats, però molt freqüentada pels que busquen un tomb sense dificultats, els grups familiars amb components de diferents nivells físics o les famílies amb nens.

Però, us heu proposat mai la idea de voltar La Plana? El primer que veureu, és que de plana no en té res. La gran quantitat de turons i petites elevacions que

El bonic Turó de les Tres Creus dominant la vila de Torelló.

omplen el paisatge, fan que qualsevol recorregut d'unes quantes hores, resulti més difícil del que ens havíem pensat inicialment i els petits desnivells continuats, vagin sumant metres amunt i avall. Per això des de l'entitat, us volem proposar el Repte Volta a La Plana.

Un recorregut circular de poc més de 80 quilòmetres i uns 1.150 m de desnivell positiu acumulat, que posa com a topalls de nord a sud els municipis de Torelló i Hostalets i en els vessants est i oest, els de Taradell i Santa Eulàlia de Riuprimer, a l'entorn del nucli central de la capital osonenca i que al ser circular, podem començar on ens sembli.

L'itinerari que circula per la gran teranyina dels camins rurals de la plana central, enllaça una vintena de municipis d'Osona, utilitza trams dels itineraris del Cen-

tre BTT Plana de Vic, a més d'altres dels petits recorreguts comarcals de Taradell, Tona i Gurb, del GR-210 a la vora del Ter o fins i tot un petit tram de l'antic camí ral de Vic a Olot.

Un recorregut circular de poc més de 80 quilòmetres i uns 1.150 m de desnivell acumulat, que posa com a topalls de nord a sud els municipis de Torelló i Hostalets i en els vessants est i oest, els de Taradell i Santa Eulàlia de Riuprimer.

Si ens proposem voltar-lo en el sentit de les agulles del rellotge, pedalarem pels termes de Torelló, Manlleu, Sant Martí Sescorts, Les Masies de Roda, Roda de Ter, Tavèrnoles, Folgueroles, Calldete-

La ruta, ben a prop de la finca de Torrellebreta.

nes, Santa Eugènia de Berga, Sant Julià de Vilatorrada, Taradell, Tona, Hostalets de Balenyà, Múnter, Malla, Santa Eulàlia de Riuprimer, Vic, Gurb, Santa Cecília de Voltregà i Les Masies de Voltregà.

Una altra de les característiques del circuit, és que no passa pel centre de cap població, utilitzant sempre barris perifèrics, fet pel qual, la travessia de qualsevol nucli urbà es fa d'una manera àgil, segura i agradable.

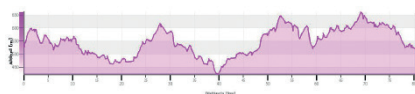
I si disposéssim per carrers la gran quantitat de masies, granges, cases de pagès, santuaris i ermites per on passa el recorregut, de ben segur farien una nova gran ciutat.

80 quilòmetres i escaig, sí, però cadascú al seu estil, al seu ritme i ja sigui en BTT muscular, elèctrica o gravel.

Els més valents, segurament voltaran la Plana en una sola jornada, altres preferiran fer-ho en un parell d'etapes i per què no? hi haurà qui voldrà gaudir-ne amb etapes ben tranquil·les a mida de cadascú.

El més important, és fer-ho!

T'hi atreueixes? Si envies el track a (mail de la secció de bicicleta) farem una llista de la gent que s'hi ha atrevit.

Relleu des del punt de sortida marcat en el mapa

FITXA TÈCNICA

Distància: 80 Km circular

Desnivell positiu: 1.150m

Recorregut no marcat, es pot descarregar el track a **UEVic Repte Volta a La Plana**

Inscripcions: no hi ha inscripció, és lliure.

Sí que hi ha la possibilitat de registrar-se posteriorment a haver fet el repte, per a quedar registrat en la web de la Unió.

El repte consisteix en completar la totalitat del track sense haver-hi ni un dia concret ni un punt d'inici determinat. És circular i es pot començar en qualsevol punt i s'acabarà allà on s'ha començat. El seguiment del track és en sentit horari. El recorregut és apte per fer tant en btt muscular, com en btt elèctrica, com en gràvel.

El registre posterior és per a constatar en el llistat que s'anirà actualitzant i un cop acabat el repte poder recollir un buff de regal a la secretaria de la Unió Excursionista de Vic.

El registre posterior a haver fet el repte s'ha de fer a la web i també caldrà enviar el track a btt@unioexcursionistavic.org. El registre de tots els participants s'anirà actualitzant periòdicament fins al final del repte que serà el dia 15 de setembre de 2021.

Cada participant es fa responsable dels seus actes i admet estar en disposició d'una assegurança adient.

Oriol Torrents i Joan Conill - Vic

Els excursionistes vigatans del 1921 enceten una primavera plàcida i continuista. El Centre Excursionista de Vic programa tres sessions de conferències musicals tractant la vessant clàssica, romàntica i moderna a càrrec del reconegut musicòleg català Ezequiel Martín. S'hi afegeixen també una conferència sobre la catedral de Burgos i una altra sobre les meravelles de l'electricitat donant a conèixer la telegrafia sense fils (radiotelegrafia) que aprofita les ones de ràdio per l'enviament de missatges de morse. Realment 100 anys després, el gir tecnològic en les maneres de comunicar-nos ha estat espectacular amb internet i la missatgeria instantània a partir dels dispositius mòbils.

Anaren a cercar nous jaciments a Tavèrnoles i començaren a explorar els voltants de Savassona.

El rumb de les excursions les seguia conduint la Secció d'Exploracions Científiques. Continuarien amb les excavacions de les sitges de Manlleu. Anaren a cercar nous jaciments a Tavèrnoles i començaren a explorar els voltants de Savassona. Aquí, començà probablement la connexió dels excursionistes vigatans amb aquest territori que actualment encara gaudeix d'una bona custòdia per part de l'entitat amb la gestió de l'ermita de Sant Feliuet i la salvaguarda dels blocs i murs d'escalada. Actualment aquest territori forma part de l'Espai Natural Guàrdies de Savassona, cogestionat per la Diputació de Barcelona i els municipis de la zona que també abasta tot el seu patrimoni arqueològic. De la "Gazeta de Vic" m'ha semblat rellevant l'article que parla de l'Aplec del Santuari de Cabrera. Per aquesta edició s'han pogut inaugurar les obres

"Els excursionistes fa 100 anys"

de reforma fetes a la capella i a la hostatgeria patrocinades pels devots i propietaris del Collsacabra. Textualment diu... «el renovat santuari millora tant les necessitats dels feligresos com les de tots aquells practicants de l'esport de l'excursió que són atrets per aquestes serralades». També fa esment de l'arranjament de la carretera de Vic a Cantonigròs que en els darrers temps havia quedat pràcticament intransitable obligant a baixar els passatgers dels autos quan quedaven atrapats en les roderes. Critica la deixadesa i el retard de l'administració i deixa constància de què per la connexió amb Olot resten encara construir 9 km de carretera que fa anys que es reivindiquen. En un altra línia el CEC assistia al Congrés de la Federació de Societats Pirineïstes que es va celebrar a la ciutat francesa de Pau on també hi estava convidada l'entitat Sociedad Peñalara de Madrid. Ambdues entitats gestionaven un acord que els permetia delimitar les zones del Pirineu on hi podrien construir refugis i el marcatge de camins de ferradura dins l'estat espanyol. Per aquesta ocasió la Societat Pirineïsta els demanà que portessin un projecte per presentar a la part francòfona i així poder tenir un marc global pirinenc a banda i banda de la serralada. S'hi feren multitud de presentacions tractant la glaciologia,

Cabrera el dia de l'Aplec

la hidrologia i la topografia. Els catalans i madrilenys presentaren les seves ponències el tercer dia a darrera hora quan només quedaven uns pocs assistents de cortesia. Varen tenir la sensació que els francesos més enllà de la seva cordialitat tenien els seus plans pel futur sense considerar les aportacions de l'altra banda. Aquesta proposta transfronterera de fa cent anys, continua ben viva

en l'actualitat. El projecte "Entrepyr" que té en compte els tres estats Pirinencs (Espanya, França i Andorra) ha rebut recentment ajudes europees per fer realitat la idea de connectar rutes i refugis dels Pirineus. Tant de bo, les muntanyes deixin de ser aviat fronteres físiques per a gaudir de llibertat, natura i convivència.

Lluís Santanach - Vic

AQUÍ, ARA I AHIR

L'ESTANY BLAU DE CARANÇÀ

Uns 120 anys separen aquestes dues imatges de la vall de Carançà, amb l'Estany Blau a primer terme, fetes des dels voltants del Pic de la Vaca a la carena del Pic de l'Infern al Noucreus. La més antiga la va fer en Joan Baptista Blancafort, fundador d'entre altres negocis, del balneari homònim de La Garriga i besavi de l'excursionista de la foto en color, en Raimon Anglada. La foto antiga fou presa possiblement a ple estiu, mentre que l'actual fou feta a mitjans de juny del 2018, un any de molta neu.

La foto antiga es conserva en un quadre que en Raimon Anglada té a la paret del seu despatx avui en dia, i va ser exposada fa uns anys en una exposició que va fer la Unió Excursionista de Vic al Museu de la Pell.

Albert Baucells - Vic

CONFINAMENTS = BRUTÍCIA

Fa uns dies, amb un company de la Secció de Senders, fèiem el següent comentari, respecte a la brutícia que es veu per alguns camins de la comarca:

«Te'n recordes d'aquella vegada al pla d'Hortmoier? Mira que anàvem colla, oi?»

Doncs sí, en una de les excursions de senders, en la qual hi participaven una vuitantena d'excursionistes, vam dinar en aquest bonic indret de l'Alta Garrotxa i quan vam reprendre la marxa, tal com acostumàvem a fer sempre, diversos membres de l'organització donàvem una ullada per l'indret, per si algú es deixava alguna cosa oblidada o quedava alguna resta d'embolcalls o de menjar.

Recordo com si fos ahir, la imatge d'aquell pla d'herba net com una patena, sense ni un paper, ni una bossa de plàstic o una pela de mandarina; fet pel qual, sempre estàvem orgullosos dels EXCURSIONISTES (amb majúscula) amb els quals caminàvem.

Avui, per desgràcia, el tema dels maleïts confinaments, han omplert els camins de gent, que per falta d'informació, ignorància, desídia o incivisme, han omplert els nostres paratges amb brutícia de tota mena. No fa molt, dalt del turó de la Creu de Gurb a una noia se li va trencar una cantimplora de vidre (?) ben poc pràctica a la muntanya i en lloc d'emportar-se les restes, va anar introduint els vidres entre les pedres i forats que fa la taula rodona d'orientació que hi ha en un dels extrems. Fantàstic!

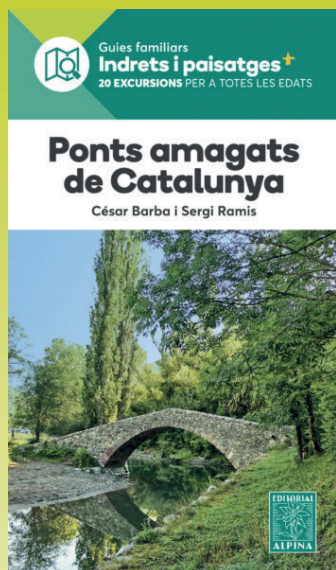
Per no parlar de les «tifes» (no pas de gos) que et trobes en qualsevol racó del mateix turó o amb tots els corriols que hi pugen adornats amb innumerables mocadrets de paper llençats després de mocar-se o fer un pipí. Ai, uix!! Haver-se'ls d'emportar fins a un contenidor! Quin fàstic!

Molts camins de l'entorn de Sant Sebastià, La Miranda, Sant Jordi, Savassona o el lloc de Casserres, sovint també són plens d'ampolles buides, bosses de plàstic amb els embolcalls de l'esmorzar penjades als arbres o els corriols plens amb la deixalla de moda, les mascaretes de tot tipus, marques i models.

No vull ni pensar com deuriem quedar els camins, passeigs i platges de Barcelona, durant els confinaments comarcals, quan només es podien moure per Collserola o entre el Llobregat i el Besòs.

Ens hauríem d'anomenar: caminants, badocs, passejadors, xerramecs, pul.lulants o el que sigui; però, no excursionistes.

Cap de Redacció

PONTS AMAGATS DE CATALUNYA.
César Barba i Sergi Ramis.
Editorial Alpina.

Una guia per a descobrir 20 ponts de pedra, autèntiques joies arquitectòniques que creuen alguns dels grans rius del nostre país, com el Segre, el Ter o el Llobregat, però també petits rius i torrents locals.

La majoria de les rutes descrites són circulars, amb una mitjana de tres hores de durada, per entorns poc concorreguts, on el paisatge de ribera conviu a vegades amb un entorn més propi de muntanya i en d'altres més de cultius i explotacions agràries.

Una oportunitat per a gaudir d'aquest patrimoni arquitectònic, el dels ponts vells, que encara compleixen la seva funció de comunicar les dues ribes d'un riu, malgrat que avui només siguin transitables a peu. El testimoni d'una vida en què tot era més plàcid i encalmat.

Jordi Anglada_Llibreria Anglada - Vic

CURSES DE MUNTANYA

Aquest primer trimestre de l'any s'han reactivat les curses de muntanya. Els socis de l'entitat no han deixat perdre l'oportunitat i han participat en:

- Vertical de Sobremunt on Pere Roviró va guanyar en categoria màster
- Vertical a la Vall de Boí amb participació i TOP20 de Lluís Parcerisses i Pere Roviró.

Els llunàtics han iniciat els entrenaments per l'Olla de Núria que enguany formarà part de les Golden Trail World Series

ESCOLA DE MUNTANYA

ANUL·LACIÓ CURSOS DE MUNTANYA

Degut a la situació limitada de desplaçaments comarcals durant la situació de pandèmia i que no tenia solució a curt termini, es van haver d'anul·lar definitivament tots els cursos de neu.

INICIACIÓ MARXA NÒRDICA

Els dies 5 i 7 de març, es va portar a terme un curs d'iniciació a la marxa nòrdica.

Amb l'aforament restringit i totes les mesures de seguretat, els participants van poder gaudir d'una excel·lent introducció a aquesta pràctica esportiva

ORIENTACIÓ

Selecció Catalana d'orientació a peu
Uns quants joves atletes orientadors de l'Escola Esportiva de l'entitat, es varen presentar a les proves tècniques per optar a formar part de la Selecció Catalana d'Orientació a peu.

Després de 4 "curses/test" (Montserrat, Devesa de Rupit, dunes de Pals i Begur) disputades aquestes darreres setmanes, finalment n'han estat seleccionats 5 joves atletes:

- Lídia Grau
- Arlet Sales
- Andreu Grau
- Jordi Moragas
- Bernat Selva

COPA CATALANA MTB_O PUIGREIG

El passat 14 d'abril es va celebrar a Puigreig la Copa Catalana de MTB_O. Hi participaren 14 orientadors de l'entitat amb els quals es van aconseguir diversos podis en les categories Infantil, Cadet, Junior, D20, i Vet A

- INFANTIL: 2a Airina Sales i 2n Pau Arumí
- CADET: 1a Arlet Sales
- JUNIOR: 1r Bernat Selva, 2n Andreu Grau i 3r Jordi Moragas
- D20: 1a Jana Lüscher
- Vet A: 1a Adela Illamola, 3a Cristina Bertran
- VET A: 1r Jordi Sales
- ELIT: 7è Eduard Girabent

CAMPIONAT D'ESPANYA MTB-O ULTRA SCORE 2021

Dos campions d'Espanya i tres subcampions de la UEVic.

El dissabte 15 de maig a la població albacetense d'Agramón (Hellín) es va disputar el Campionat d'Espanya Ultrascor MTBO.

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE RELLEUS A OLOT

Un total d'onze equips amb un gruix de 28 corredores de l'entitat van participar en les terres volcàniques de l'entorn d'Olot.

Al final 4 podis per la UE Vic, D Cadet (2nes), H Cadet (1rs), H Vet A (1rs) i D Vet A (2nes).

SORTIDES COL·LECTIVES

ESCOLA ESPORTIVA

El dissabte 24 d'Abril un grup d'iniciació va gaudir d'una sortida de dia complet al Salt de la Minyona (Verge dels Cingles)

Una molt bona experiència que poc a poc s'anirà repetint.

Grup "ESCAMPANT LA BOIRA"

El grup de sortides col·lectives de mitjana i baixa muntanya se les van empecar per adaptar les sortides a les restriccions de mobilitat vigents i van aconseguir dur a terme tres sortides diferents des de l'inici de l'any:

- Circular a Taradell (Osona)
- Puigcornador d'Alpens, Santa Margarita i Sant Martí de Vinyoles (Osona)
- Sant Marc de Brocà (Berguedà)

ENTITAT

ENTITAT

Presentació del manifest d' Una Plana Viva.

El que s'expressa en aquest manifest, és la present inquietud i voluntat de no deixar que el futur de La Plana estigui només en mans dels ens municipals, accelerar accions necessàries en termes de canvi climàtic i també en quant a criteris sobre els terrenys no edificats.

ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS

El dilluns 26 d'abril es va celebrar l'Assemblea General de Socis. Es van obrir 20 places per assistir-hi presencialment i es va transmetre en directe per mitjà de la plataforma ZOOM.

Durant l'assemblea es va repassar totes les seccions de l'entitat, l'estat de comptes i es van aprovar els pressupostos pel proper any.

A continuació es va fer el corresponent canvi de junta, atès que no hi havia altres candidatures.

NOVA PRESIDÈNCIA

Núria Macià assumeix la presidència i es converteix en la primera dona presidenta de l'entitat amb una junta molt renovada. Dels 21 membres que la conformen, 12 són noves incorporacions i els altres 9 són membres de l'antiga junta que renoven o canvien el càrrec. És el cas de Jordi Godayol, codirector de l'Olla de Núria, Lluís Parcerisses de Lluna Plena, Xevi Jové de la secció d'espeleologia, Miquel Saborit, responsable del rocòdrom, Montse Grau, responsable de marxa nòrdica i Escampant la Boira, Oriol Torrents, responsable de BTT i

Lluís Santanach vicepresident. Roger Molist canvia el càrrec i assumeix la secretaria i la mateixa Núria Macià deixa la tresoreria per portar la presidència de l'entitat..

Algunes de les cares més noves són l'Erola Bisquert, la Txell Torrents, l'Olga Costa, la Montse Vila, la Cristina Bertran, en Kevin Vila, en Marçal Roviró, en Bernat Vidal, en Xavier Verdager o qui exercirà el càrrec de tresoreria, la Marina Rovira. L'Assumpta Casellas i en Jordi Franquesa més propers a l'entitat, acaben d'arrodonar el grup de noves incorporacions.

2.654€ PER LA LLUITA CONTRA EL CÀNCER

L'Oncoesquimo és la prova d'esquí de muntanya que impulsen conjuntament la Fundació Oncolliga, la Unió Excursionista Vic i Osona contra el càncer.

La prova que havia de celebrar-se per primera vegada el març del 2020 a la Vall de Núria consistia en circuit d'esquí de muntanya que els participants havien de completar per equips.

La inscripció a la prova requereix d'un donatiu econòmic en favor de la lluita contra el càncer i la recaptació és gestionada a parts iguals per l'Osona Contra el Càncer i Fundació Oncolliga. Davant la situació sanitària d'aquest 2021, l'organització va decidir posposar la prova en primera instància per finalment suspendre-la amb la voluntat de programar-la de nou el 2022. La Fundació Oncolliga Girona i la Unió Excursionista de Vic van fer entrega del xec per valor de 2,654 € corresponent als donatius dels inscrits de la primera prova, que davant l'anul·lació de la cursa van decidir no recuperar-lo.

FIRA D'ENTITATS I TUBULAR PER A SOCIS

La Fira d'Entitats que organitza l'Ajuntament de Vic té com a voluntat donar visibilitat a les diferents entitats de la ciutat i des de fa uns anys, la nostra també hi participa. La passada edició no es va poder desenvolupar, però aquest 2021 s'ha pogut celebrar i ho va fer proposant una gimcana en la qual els participants havien de visitar els estands on era necessari solucionar una prova.

Aprofitant la presència a la fira, l'entitat va fer entrega del tubular corporatiu, un bonic obsequi per a tots els socis.

UNA UNIÓ MÉS SOSTENIBLE

La nova junta ha pres la determinació de fer les activitats més sostenibles deixant d'utilitzar envasos de plàstic d'un sol ús. Per aquest motiu, ha adquirit 4 dispensadors per l'envàs de vidre retornable de 8 litres d'aigua de Font d'Or.

A això, s'hi suma la compra de 500 gots retornables que s'afegiran a l'estoc actual de 900 unitats.

Aquests gots es porten a rentar després de cada activitat a la fundació Sant Tomàs completant el cicle de fer un món més net i una societat més inclusiva i justa.

AGENDA

juny/setembre_2021

13 i 14 de juny	XIVa Olla de Núria
Del 28 juny a 30 de juliol	Casal d'estiu
6 al 8 de juliol	Estades a Sau
20 al 23 juliol	Estades a Ribes de Freser
Del 25 maig al 15 setembre	Repte Volta a la Plana en bicicleta

Saps que...

Des d'ara, la nostra entitat serà encara més sostenible. La nova junta ha pres la determinació de deixar d'utilitzar envasos de plàstic d'un sol ús, fent servir nous dispensadors d'aigua i vasos de plàstic dur que es netejaran després de cada ús.

+ INFORMACIÓ

93 885 51 20

www.unioexcursionistavic.org

secretaria@unioexcursionistavic.org

